

איזה מין מדינה יהודית יש כאן שרק מיעוט קטן מדבר בה יידיש ?

לארונות-צהריים את מנהליו בחופשה של בנק הפועלים, יעקוב לוינסון, יחד עם מנהליו הנוכחי של הבנק, נפתלי בלומנפלד. פרס הציע שורה של מיסעדות יקרות שאליון ביקש להזמין את לוינסון, אך תגובת הבנקאי היתה: "אם זה לא קשה לאשתך, הייתי מעדיף לעשות את זה אצלך בבית. שמעתי שסוניה מבשלת נהדר". ואומנם, ארוחת-הערב התקיימה בביתו של פרס ברמת אביב.

בסכמו בפני אנשים את מושב הכנסת שנעל לפני שבועיים. סיפר שרה-חנינוך אהרון ידלין על השיבה, שהיתה האופיינית ביותר, לי דעתו, למצבה של הכנסת במור שב זה. בעת שח"כ גאולה כהן הגישה הצעה לסדר-היום בעניין מיבנה שנת הלימודים, נכחו באולם רק ידלין עצמו. שהיה צריך להשיב על ההצעה ויושבראש הישיבה, ח"כ שניאור זלמן אברמוב. גם הקהל היה צנוע ביותר, נימנו עימו רק מנהלת ליכטו של ידלין, ברוריה ניסים, ודובי רה, ישראל כהן. כאשר קם ידלין להשיב על הצעתה של כהן, אמר: "אדוני היושבי ראש, ח"כ גאולה כהן וכנסת נעדרת". במקום האימרה הז'רגלית "כנסת נכבדה". באותו רגע נכנסה לאולם המליאה ח"כ אורה נמיר. ידלין מיהר להתנצל, ואילו אברמוב אמר: "ברגע זה הוכפל מיספר חברי הכנסת".

שלושה חברי-כנסת ערי כו ביניהם בשבוע שעבר תחרות, מי יוציא חוברת הדורות יותר כסיכום לפעולתו הפרלמנטרית במושב האחרון של הכנסת. השלושה הם ח"כ חביב שימעיני וזאק אמיר מהמערך, וח"כ יצחק מודעי מהליכוד. בעוד שימעיני עוני ומודעי הדפיסו כמה דפי נייר, שחילו סקירה על פעור לותיהם הוציא אמיר, איש דימונה, חוברת מהודרת בשני צבעים. כך אותה ושלח אותה למאות עסקני-ציבור ממפלגתו וממפלגות יריבות.

כאשר ראה מנהיג המפלגה הליברלית ח"כ שימחא ארליך את דפי סיכום הפעולות הפרלמנטריות של יצחק מודעי, אמר בלעג: "רק איש אחד יכול להתחרות במודעי בלהשווץ — ח"כ שמואל תמיר".

נשות השוטרים שהתמרדו נגד מפכ"ל המישטרה, שאול רוזוליו, ביגלל משרותיהם הנמוכות של בעליהן, החליטו לערוך הפגנה ליד ביתו של דובר המישטרה, ניצב מישנה שמואל צחי, ברמת חן. את נשות השוטרים הרגיו פירסומי-הנגד של צחי על הפגנות שלהן, שהוא הוציא לעיתונות. כאשר הם התקשרו אל אשת הדובר, רותי צחי, העובדת כמזכירה בכירה באל"ע, הודיעו לה על ההפגנה העומדת להיערך ליד ביתה. הופתעו כאשר אמרה להן רותי: "יופי, אני אצטרף אליכן. גם אני חושבת שהמשכורת של בעלי נמוכה מדי".

משהו מצחיק קרה ל- שאול ארלוזורוב, בנו של חיים ארלוזורוב, המנהיג הציוני-הסוציאליסטי שנרצח על שפת ימה של תל-אביב, בדרכו אל עורר-הדין אמנון זיכרני. המחמחה של זיכרני, עיריית מלכוּבִּיק, ש-

נחלי קדום. תחת להשיב תשור בה ישירה, הוכיר ידיו את הגירסה הידועה על ההבדל בין החכם והפיקח: פיקח נחליץ ממציבים שחכם אינו נקלע אליו הם מלכתחילה. שאל אותו מראינו, יעקוב ("יענקלה") אגמון: "אז אתה רוצה להיגיד שרובין פיקח?" השיב לו ידיו: "זה אתה אמרת!".

כשנשאל ידיו לדעתו אם צריך להיות בארץ מישטר נשיאותי, כמו בארצות-הברית, שיחייב את המועמדים להתרוץ צץ בין קהלי-בחריהם ולנשק תינוקות, הוא השיב: "אם הברירה שתעמוד לפני תהיה לנשק תינוקות בפנים או לנשק מזכירי-סינים של מיפלגות בי מקומות אחרים — אני בוחר לנשק תינוקות".

מזכיר מיפלגת העבודה, מאיר זרמי, נדהם השבוע לקבל מכתב ממזכיר מועצת פועלי חיפה, אליעזר מולק. מולק פנה אל זרמי בדרישה לחקור כיצד הודלף להעולם הזה הסיפור על חשבון תהוצאות של ח"כ משה ורסמן (העולם הזה 2028). במכתבו רמז מולק, כי לדעתו הדליף את החומר הח"כ הדימונאי יעקוב ("זאק") אמיר. זרמי לא השיב למולק במכתב, אך ביקש מאחד מעוזריו להשיב למזכיר מפ"ח במילים אלה: "אם תמצא מי מדליף את ה"חומר עליך להעולם הזה, אני אמצא מי הדליף את החומר על ורסמן".

במחמאה מקור בלתי-צפוי זכתה, בשבוע שעבר, אשת שרה-ביטחון, פנינה פרס. היה זה כאשר בעלה, שימעיני פרס, ביקש להזמין

ירידה בביתו, אינו יכול להצ' ליה למנוע ירידה של עם שלם. באוזני מי שלא הבין טען ורסמן כי בנו של אלמוגי, אישה-עסקים יורם אלמוגי, ירד מן הארץ.

הוויכוח בין ראשי-הממ-

ולדה
המשוררת הדתית ולדה מישקובסקי, ששיריה הפכו בחודשים האחרונים להיט אצל קוראי חשייה בארץ, ערכה בשבוע שעבר את אחת הניחות הנדירות שלה מביתה שבשכונת מאה שערים בירושלים, והופיעה בתערוכת הציור של הציירת ז'נט ברינאה בבית-העם בירושלים. לשימחתם של באי-התערוכה, קראה ולדה מישקובסקי לפנייהם משיריה וזכתה בתשואות סוערות.

שלה יצחק רבין לבין הפרד פסור ייגאל ידיו עדיין נמשך, כאשר כל אחד מהשניים שולח עקיצות לעבר האחר. כאשר רואינו ידיו בתוכנית בירה ו מצב רוח, הוא נשאל לדעתו על צעדי הממשלה בפניו מתי

באזכרה שנערכה בשבוע שעבר לסגן-אלוף יונתן ("יור") נתניהו, שנפל באנטבה, נשא דברים לזכרו אחד ממפקדי דיו בעבר, קצין בדרגת אלוף-מישנה, מפקד-הטיבה בשריון, הספדו הפילוסופי והנוגע-ללב

של הקצין השאיר רושם רב על מאויניו. אחד מהם לא יכול היה להתאפק. היה זה המשורר חיים גורי, שקבע בתום היספד: "הבחור הזה יהיה פעם ראש-ממשלה".

קצין צנחנים וחיל-רגלים ראשי, תת-אלוף דן שימ"ר, שהוצג קבל העולם כי מפקד פשיטת צה"ל באנטבה, סעד ביום השישי האחרון בי מיסעדת אולימפיה בתל-אביב, כאשר נכנס למיסעדה המו"ל ניסן פלג שהוציא לאור, מים ספורים אחרי הפשיטה, אלבום של קיטעי-עיתונים בשם אגדת אונגדה. שומרון אינו מכיר את פלג. אולם אורחיה-מיסעדה הר אחרים תרנו להפנות את תשור מתילבו אליו: "חבקש ממנו אחוים, התבדחו, לא ייתכן שאתה תעבוד והוא יעשה את הכסף".

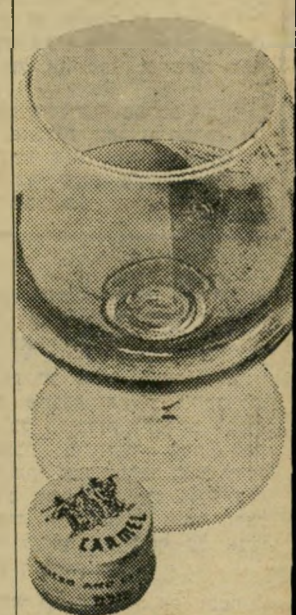
ידידו הישראלי של נשיא אונגדה, אידי אמין, אלוף-מישנה (מיל.) ברין ("בורקה") בר"ל, ידוע כי אדם שנוף, שיצר הרבה אימרות כנף המתעופפות בצה"ל עד היום. כמו זו: "הפגז הוא שגי ריור הטוב ביותר של הטנק". בזמנו הלך שמו של בורקה לפניו כרודף-שמלות, המפליא במחמאות לכל נערה ואשה. כשנשאל פעם מדוע הוא משר קיע אנרגיה כה רבה בחיזור אחר נשים, השיב: "עם קרחת ואף כמו שלי, אני צריך לנסות עשר פעמים כדי להצליח פעם אחת".

בהאשמה חריפה ביותר יצא השבוע יושבראש הנהלת הקואליציה, ח"כ משה זרמי, מן, על ברערו, יושבראש הנהלת הסוכנות היהודית, ח"כ יוסף אלמוגי. כאשר שמע ורסמן את אלמוגי אמר בשי-דור בטלויזיה, "אסור לכוונת את היורדים בשמדת, די שידועים מה הם. ריש לעשות הכל כדי להחזיר אותם לארץ", אמר ורסמן: "מי שלא הצליח למנוע

לאנשים
הנכונים

777
ברנדי
בינדאומי

כרמל
מזרחי

מיקני ראשון לציון
וזכרון יעקב

סימונה בלומנפלד
זכתה השבוע בתואר "נסיכת הדור", באחי רונה שבתחרויות-המישנה האיזוריות לקראת בחירת מלכת-המים של ישראל לשנת 1976, שתיקדן השבוע בתל-אביב. לתחרות הדרומית, שנערכה בבאר-שבע, ליוות את סימונה בלומנפלד החבר הקבוע שלה, הדונמן בנצי גרשון, שהצטרף אליה לאורך כל מסעותיהם של המתמודדות על תואר מלכת-המים.